

Θεατρικό

γιαγιά

πρασινοφυλλίτσα

λύκος

κυνηγός

κατσίκα

μαμά, Ασπρούλης, Καφετούλης, Μαυρούλης, επτά κατσικάκια, παιδιά

Σκηνή 1η

Σκηνικό: Ένα δάσος με δέντρα, θάμνους και λουλούδια, πουλιά και πεταλούδες

Πρόσωπα: Πρασινοφυλλίτσα, μαμά

Πρασινοφυλλίτσα: Τι ωραία που είναι εδώ στο δάσος! Τι όμορφα που μυρίζουν αυτά τα αγριολούλουδα.

Έλα, μικρό μου σκιουράκι, κατέβα απ' το δέντρο να παίξουμε. Ω, μια πεταλούδα! Ποπό, τι μεγάλα φτερά έχει, και τι χρώματα! Μακάρι να μπορούσα να πετάξω μαζί της!

Μαμά: Πρασινοφυλλίτσα, Πρασινοφυλλίτσα! Πού είσαι, παιδί μου;

Πρασινοφυλλίτσα: Έρχομαι, μητέρα.

Μαμά: Πρασινοφυλλίτσα, η γιαγιά σου είναι άρρωστη. Πρέπει να πας στο σπίτι της, για να της δώσεις τα φάρμακά της και λίγη σούπα που έφτιαξα για κείνη.

Πρασινοφυλλίτσα: Ναι, μαμά, θα πάω αμέσως.

Μαμά: Να προσέχεις στον δρόμο, να μην τρέχεις. Και προπαντός μην ξεχαστείς στο δάσος. Ο λύκος παραμονεύει.

Πρασινοφυλλίτσα: Εντάξει, μαμά, μην ανησυχείς. Θα είμαι προσεκτική.

Σκηνή 2η

Σκηνικό: Μονοπάτι μέσα στο δάσος

Πρόσωπα: Πρασινοφυλλίτσα, λύκος

(Η Πρασινοφυλλίτσα σκονιάφτει και πέφτει κάτω.)

Πρασινοφυλλίτσα: Αχ, πονάω! Χτύπησα το πόδι μου. Δεν μπορώ να το κουνήσω. Βοήθεια! Μ' ακούει κανείς; *(Κλαίει.)* Δεν είναι κανείς εδώ. Είμαι μόνη μου σ' ολόκληρο το δάσος. Μήπως μπορεί να με βοηθήσει κάποιος;

Λύκος: Εγώ, μικρή μου. Άκουσα τις φωνές σου και ήρθα.

Πρασινοφυλλίτσα: Ποιος είσαι;

Λύκος: Είμαι ο λύκος και ζω σ' αυτό εδώ το δάσος.

Πρασινοφυλλίτσα: *(Τρομαγμένη.)* Ω! Ο λύκος! Έχω ακούσει πολλά για σένα. Και να που τώρα σε γνωρίζω.

Λύκος: Λοιπόν, πού χτύπησες; Πώς μπορώ να σε βοηθήσω;

Πρασινοφυλλίτσα: Στο πόδι μου. Πονάω πολύ και νομίζω ότι δεν μπορώ να το κουνήσω.

Λύκος: Έλα, θα σε βοηθήσω να σηκωθείς. Στηρίξου πάνω μου.

Πρασινοφυλλίτσα: Οχ! Είναι αδύνατο να περπατήσω χωρίς να στηρίζομαι κάπου. Και τώρα πώς θα πάω στη γιαγιά μου; Της πήγαινα τα φάρμακά της και λίγη σούπα, γιατί είναι άρρωστη.

Λύκος: Μην ανησυχείς καθόλου. Εγώ είμαι εδώ! Λύκος Αμέσου Δράσεως. Βοηθάω όλους τους μικρούς και αδύνατους. Έλα πάμε. Στράτα, στρατούλα, στράτα, στρατούλα...

Πρασινοφυλλίτσα: Σ' ευχαριστώ, λύκε. Και να σκεφτείς ότι είχα ακούσει τόσα άσχημα πράγματα για σένα.

Λύκος: Λόγια του κόσμου, μη δίνεις σημασία.

(Ο λύκος υποβασιάζει την Πρασινοφυλλίτσα, κρατώντας τη σούπα και τα φάρμακα, και μαζί προχωράνε προς το σπίτι της γιαγιάς.)

Σκηνή 3η

Σκηνικό: Το δωμάτιο της γιαγιάς

Πρόσωπα: Γιαγιά, Πρασινοφυλλίτσα, λύκος, κυνηγός

(Η γιαγιά ακούει το χτύπημα της πόρτας.)

Γιαγιά: Ποιος είναι;

Πρασινοφυλλίτσα: Εγώ, γιαγιά, η εγγονή σου. Η Πρασινοφυλλίτσα.

Γιαγιά: Έλα μέσα, παιδί μου. Η πόρτα είναι ανοιχτή.

(Μπαίνουν ο λύκος και η Πρασινοφυλλίτσα.)

Γιαγιά: *(Βλέπει τον λύκο και τρομάζει.)* Ποιος είναι μαζί σου, Πρασινοφυλλίτσα;

Πρασινοφυλλίτσα: Ο λύκος, γιαγιά.

Λύκος: Καλημέρα, γιαγιά. Λυπάμαι που είστε άρρωστη.

Γιαγιά: Καλημέρα, λύκε. Τι ζητάς εσύ εδώ; Γιατί ήρθες;

Πρασινοφυλλίτσα: Γιαγιά, ο λύκος με βοήθησε να φτάσω ως εδώ, γιατί σκόνταψα και χτύπησα το πόδι μου.

Γιαγιά: Να με συγχωρείς, λύκε, που είμαι επιφυλακτική απέναντί σου, αλλά έχω ακούσει τόσα για σένα.

Λύκος: Σας καταλαβαίνω, μην ανησυχείτε. Και τώρα επιτρέψτε μου να σας βοηθήσω.

(Ο λύκος παίρνει ένα κουτάλι, κάθεται δίπλα στην άρρωστη γιαγιά και αρχίζει να της δίνει τη σούπα. Από το παράθυρο κοιτάζει ο κυνηγός, βλέπει τον λύκο, σηκώνει το όπλο του και τον σημαδεύει.)

Γιαγιά: Κύριε κυνηγέ, σας παρακαλώ, κατεβάστε το όπλο σας. Τι πάτε να κάνετε;

Κυνηγός: Να σας σώσω, κυρία μου. Κινδυνεύετε.

Γιαγιά: Κινδυνεύω; Από ποιον;

Κυνηγός: Από τον λύκο, φυσικά.

Γιαγιά: Μα δε βλέπετε πως ο λύκος με φροντίζει, γιατί είμαι άρρωστη;

Κυνηγός: Τώρα που το λέτε, το βλέπω. Είναι όμως περίεργο. Δεν έχετε ακούσει όσα λένε ότι έχει κάνει ο λύκος;

Πρασινοφυλλίτσα: Ελάτε, κύριε κυνηγέ, περάστε να σας κεράσουμε ένα γλυκό του κουταλιού.

Κυνηγός: Ευχαρίστως θα περάσω. Άλλωστε είναι και ο λύκος εδώ και είναι καιρός πια να λύσουμε την παρεξήγηση που υπάρχει ανάμεσά μας.

Σκηνή 4η

Σκηνικό: Δρόμος έξω από το σπίτι της γιαγιάς

Πρόσωπα: Πρασινοφυλλίτσα, Ασπρούλης, Καφετούλης, Μαυρούλης, γιαγιά

(Τα τρία γουρουνάκια χοροπηδούν και γελούν.)

Πρασινοφυλλίτσα: Φίλοι μου, τι ψάχνετε; Μήπως μπορώ να σας βοηθήσω;

Ασπρούλης: Ψάχνουμε ένα ήσυχο, όμορφο και ασφαλές μέρος για να χτίσουμε τα σπίτια μας.

Καφετούλης: Ξέρεις κανένα τέτοιο μέρος;

Πρασινοφυλλίτσα: Και βέβαια ξέρω. Εδώ κοντά στο δάσος υπάρχει ένα ποταμάκι. Γύρω ο τόπος είναι πανέμορφος, γεμάτος λουλούδια και καταπράσινα δέντρα.

Μαυρούλης: Ωραίο ακούγεται αυτό το μέρος. Εκεί θα χτίσουμε τα σπίτια μας. Είναι όμως ασφαλές; Μήπως περιφέρεται κανένας λύκος εκεί γύρω;

Πρασινοφυλλίτσα: Εδώ είναι ο λύκος. Ελάτε να τον γνωρίσετε.

Μαυρούλης: Δε νομίζω ότι είναι πολύ καλή ιδέα. Αδέρφια μου, είναι ώρα να το βάλουμε στα πόδια!

Γιαγιά: *(Ακούει όσα λένε τα γουρουνάκια και επεμβαίνει.)* Σταθείτε, γουρουνάκια, πού πάτε; Ελάτε μέσα.

Μην προσβάλετε έτσι τον φίλο μας. Ελάτε να γνωρίσετε από κοντά τον λύκο.

(Τα γουρουνάκια μπαίνουν στο σπίτι.)

Σκηνή 5η

Σκηνικό: Το δωμάτιο της γιαγιάς

Πρόσωπα: Λύκος, Ασπρούλης, Καφετούλης, Μαυρούλης

Λύκος: Χαίρομαι που σας γνωρίζω, φίλοι μου.

Ασπρούλης: Θα θέλαμε να πούμε κι εμείς το ίδιο, αλλά έχουμε ακούσει τόσα άσχημα πράγματα για σένα.

Λύκος: Ξέρω, ξέρω, φίλοι μου. Πως είμαι μοναχικός και πάντα πεινασμένος. Φλυαρίες των παραμυθάδων.

Θα ήθελα πολύ να μείνετε κοντά μου, για να κάνουμε παρέα. Και βέβαια θα σας βοηθήσω στο χτίσιμο των σπιτιών σας. Γιατί, όπως λένε, ο φίλος στην ανάγκη φαίνεται.

Καφετούλης: Τι λέτε, αδέρφια μου, να τον εμπιστευτούμε;

Μαυρούλης: Γιατί όχι; Αρκετά φοβηθήκαμε ως τώρα. Καιρός να χαρούμε τη ζωή χωρίς φόβο και άγχος.

Ασπρούλης: Θα μας βοηθήσεις και στο χτίσιμο των σπιτιών μας;

Λύκος: Βέβαια! Γνωρίζω ποια είναι τα καλύτερα υλικά για να φτιάξετε σπίτια γερά και άνετα. Σπίτια που δε θα γκρεμίζονται με το παραμικρό φύσημα του ανέμου.

Καφετούλης: Ωραία! Αυτό θέλουμε κι εμείς.

Σκηνή 6η

Σκηνικό: Δρόμος έξω από το σπίτι της γιαγιάς

Πρόσωπα: Πρασινοφυλλίτσα, κατσίκα, επτά κατσικάκια, κυνηγός

Κατσίκα: Και όπως είπαμε, μικρά μου. Μην απομακρύνεστε από κοντά μου. Ο λύκος παραμονεύει.

Πρασινοφυλλίτσα: Ω! Κυρία κατσίκα, για πού με το καλό;

Κατσίκα: Πηγαίνουμε στην αγορά για ψώνια. Και τώρα μας συγχωρείς, Πρασινοφυλλίτσα, αλλά βιαζόμαστε, για να μη νυχτώσει και συναντήσουμε τον λύκο.

Πρασινοφυλλίτσα: Μην ανησυχείτε, ο λύκος είναι εδώ. Ελάτε μέσα να τον γνωρίσετε.

Κατσίκα: Πώς; Ο λύκος είναι εδώ;

Κατσικάκια: Μανούλα, μανούλα, τι θα κάνουμε τώρα; Θα μας φάει ο λύκος;

Κατσίκα: Γρήγορα να τρέξουμε να κρυφτούμε.

Κυνηγός: (Φωνάζει μέσα από το σπίτι.) Παρακαλώ, κυρία μου, μην ταραξείτε. Ελάτε μέσα, δεν κινδυνεύετε.

Κατσίκα: Αφού το λέτε εσείς, ας μπούμε μέσα.

Σκηνή 7η

Σκηνικό: Το δωμάτιο της γιαγιάς

Πρόσωπα: Λύκος, κατσίκα, κυνηγός, Ασπροούλης, γιαγιά, Πρασινοφυλλίτσα, παιδιά (Ελένη, Μαρία, Χρήστος, Νίκος)

Λύκος: Κυρία κατσίκα, χαίρομαι που σας γνωρίζω. Τι όμορφα και χαριτωμένα που είναι τα εφτά σας κατοικάκια!

Κατσίκα: Ευχαριστώ για τα καλά σου λόγια, αλλά μην έρχεσαι πολύ κοντά. Ξέρεις έχουμε ακούσει τόσα για σένα.

Λύκος: Δυστυχώς, κυρία μου, κι αυτά τα ξέρω. Ότι δηλαδή ψάχνω να βρω μόνα τους τα κατοικάκια για να τα φάω, και άλλα τέτοια φοβερά ψέματα.

Κατσίκα: Ακριβώς, αυτές οι φήμες κυκλοφορούν εδώ και χρόνια.

Λύκος: Υπερβολές και ασυναρτησίες των παραμυθάδων. Γιατί να θέλω να βλάψω τόσο χαριτωμένα μικρά σαν τα κατοικάκια σας;

Κατσίκα: Τι να σου πω. Κι εγώ, τώρα που το καλοσκεφτομαι, δε βρίσκω τον λόγο. Ελάτε, κατοικάκια, μη φοβάστε. Χαιρετίστε τον λύκο.

Κατοικάκια: Χαίρεται, κύριε λύκε.

Κυνηγός: Και τώρα που μαζευτήκαμε όλοι, είναι η κατάλληλη στιγμή για να λύσουμε την παρεξήγηση που εδώ και πολλά χρόνια έχει δημιουργηθεί με τον λύκο. Σ' ακούμε, λύκε, τι έχεις να μας πεις; Γιατί λένε για σένα τόσο φοβερά πράγματα;

Λύκος: Ναι, φίλοι μου, είναι πραγματικά σήμερα μια ευκαιρία να μάθετε για μένα την αλήθεια και να πάψετε να με φοβάστε, άρχισε να λέει ο λύκος. Οι πρόγονοί μου ζούσαν σ' αυτό το δάσος εδώ και χιλιάδες χρόνια. Εμείς οι λύκοι δεν ενοχλούμε κανέναν και παίρνουμε από τη φύση ό,τι αυτή όρισε να παίρνουμε. Ζούμε σε αρμονία με τα άλλα πλάσματα του δάσους και βοηθάμε με την παρουσία μας στη διατήρηση της οικολογικής ισορροπίας. Είμαστε ένας κρίκος της τροφικής αλυσίδας, που δεν πρέπει να σπάσει. Όμως εδώ και πολλά χρόνια, μ' αυτές τις φήμες που κυκλοφορούν, οι άνθρωποι προσπαθούν να μας εξοντώσουν, παρόλο που εμείς δεν πειράζαμε κανέναν. Μας κυνηγούν ανελέητα και κινδυνέψαμε να εξαφανιστούμε – αλήθεια σας λέω. Ευτυχώς όμως, κάποιοι ευσυνείδητοι άνθρωποι σκέφτηκαν να μας προστατέψουν για να μην εξαφανιστούμε. Έτσι βρίσκομαι κι εγώ τώρα εδώ, μπροστά σας.

Κυνηγός: Έχεις δίκιο, φίλε μου. Κι εγώ είχα παρασυρθεί απ' αυτές τις φήμες που κυκλοφορούσαν και σε κυνηγούσα. Μα τώρα τέρμα, πετάω το όπλο μου. Δεν το χρειάζομαι πια.

Ασπρούλης: Κι εμείς λυπόμαστε, φίλε μου, που σε είχαμε παρεξηγήσει, δίνοντας βάση στα παραμύθια.

Κατσίκας: Κι εγώ ζητώ συγγνώμη για την καχυποψία μου απέναντί σου.

Γιαγιά: Είδατε λοιπόν, φίλοι μου, πόσο λανθασμένη ιδέα είχαμε σχηματίσει τόσα χρόνια; Ο λύκος είναι φίλος μας, ένα από τα πλάσματα της Γης, ένας από εμάς.

Πρασινοφυλλίτσα: Α, να και κάποιοι φίλοι μου από το σχολείο. Ελάτε, παιδιά. Μιλούσαμε με τον λύκο και μας έλεγε πόσο άδικο τον κατηγορούν.

Ελένη: Έχουμε διαβάσει σ' ένα βιβλίο πολλά ενδιαφέροντα πράγματα για τον λύκο. Θέλετε να τα ακούσετε;

Γιαγιά: Μα και βέβαια. Σας ακούμε.

Ελένη: Ο λύκος είναι ένα από τα πιο θαυμαστά είδη στον πλανήτη μας, με υψηλή νοημοσύνη και αξιοθαύμαστη κοινωνική οργάνωση. Εμφανίστηκε στη Γη πριν από ενάμισι εκατομμύριο χρόνια. Σήμερα ζουν δύο είδη λύκων, ο γκριζός στην Ευρώπη και ο κόκκινος στην Αμερική.

Μαρία: Από παιδιά μαθαίνουμε να τον φοβόμαστε. Ο λύκος θεωρείται κακός και ολόκληρες γενιές μεγάλωσαν με τα παραμύθια του κακού λύκου που θέλει να φάει την Κοκκινοσκουφίτσα, τα εφτά κατσικάκια και τα τρία γουρουνάκια.

Χρήστος: Ο λύκος για αιώνες θεωρήθηκε επικίνδυνος και κυνηγήθηκε από τον άνθρωπο. Όμως εκείνο που έκανε και εξακολουθεί να κάνει είναι να διεκδικεί τον φυσικό του χώρο που εμείς του στερήσαμε. Όλα αυτά είχαν σαν αποτέλεσμα να εξαφανιστεί ο λύκος από πολλές περιοχές και σε άλλες να μειωθεί ο πληθυσμός του. Στην Ελλάδα σήμερα υπολογίζεται ότι ζουν περίπου επτακόσιοι λύκοι.

Νίκος: Για να μην εξαφανιστεί λοιπόν ο λύκος από τη χώρα μας, το Περιβαλλοντικό Κέντρο του Αρκτούρου φροντίζει για τη διατήρηση των πληθυσμών του λύκου στην Ελλάδα. Στη Φλώρινα δημιουργήθηκε το Καταφύγιο του Λύκου. Εκεί, σ' ένα περιφραγμένο τμήμα δάσους βελανιδιάς, φιλοξενούνται λύκοι που κρατούνταν αιχμάλωτοι από κάποιους ανθρώπους και δεν μπορούν πια να ζήσουν μόνοι τους στο φυσικό περιβάλλον.

Πρασινοφυλλίτσα: Και τώρα που ακούσαμε τόσο πολλά και μάθαμε την αλήθεια για τον λύκο, τι θα λέγατε να παίξουμε ένα παιχνίδι, καλωσορίζοντας τον λύκο στην παρέα μας;

Παιδιά: Ναι, ναι!

Παιδιά:

*Περπατώ, περπατώ στο δάσος,
τον φίλο μου ψάχνω να βρω.
Φίλε μου λύκε, είσαι εδώ;*

Λύκος:

Φοράω το πουκάμισό μου.

Παιδιά:

*Περπατώ, περπατώ στο δάσος,
τον φίλο μου ψάχνω να βρω.
Φίλε μου λύκε, είσαι εδώ;*

Λύκος:

Φοράω το σακάκι μου.

Παιδιά:

*Περπατώ, περπατώ στο δάσος,
τον φίλο μου ψάχνω να βρω.
Φίλε μου λύκε, είσαι εδώ;*

Λύκος:

Φοράω τα παπούτσια μου.

Παιδιά:

*Περπατώ, περπατώ στο δάσος,
τον φίλο μου ψάχνω να βρω.
Φίλε μου λύκε, είσαι εδώ;*

Λύκος:

*Παίρνω το καπέλο μου
κι έρχομαι να σας βρω,
για να παίξουμε κρυφτό.*